

híradó * megyei híradó * megyei híradó *

Lényegében kissé megkéstünk ezzel, mert azoknak, akik látták Az ördög cimboráját, már nem kell bemutatni. Illetve ki tudja? Lehet, hogy éppen azok kíváncsiak leginkább arra, hogy ki az a jómozgású, élénkszemű, maga körül sok-sok bájt és kedvességet sugárzó fiatal színésznő, akire a színház mindjárt egy olyan jelentős szerep megformálását bízta, mint Essie figurája. Nos, a színlapon és a műsorfüzetben Essie után Bálint Márta neve áll, új név azok számára is, akik tájékozottabbnak számítanak a hazai színházi világban. És ebben nincs semmi rendkívüli. Bálint Márta neve valóban ismeretlen, amennyire csak egy frissen végzett, művészpályája rajtvonalánál álló színésznő neve ismeretlen lehet. Ennek a színészpályának még nincsenek kiemelkedő szakaszai, nincsenek fényesebb és színtelenebb pontjai, ennek csak kezdete van, reményteljes

BEMUTATJUK

Bálint Mártát

és nagyon sokatigéző kezdete, mely itt indul el a szatmári színpadon.

Amit eddig tudni lehetett róla — tehát amivel érkezett — az a marosvásárhelyi Szentgyörgyi István Színművészeti Intézet diplomája s a főiskolai vizsgaelőadások emléke. A diploma csak azt árulja el, hogy tanárai körülbelül hogyan értékelték ottant munkáját, milyen szerepek megformálására tartották elégségesnek tehetségét. Nos, a lista, ha nem is túl hosszú, meglehetősen rangos szerepeket tartalmaz. Harmadéves korában ráoszlják Kasszandra szerepét Euripidész-Sartre: Trójai nők című

drámájában, amiben az akkori végzősökkel együtt szép sikert arat a főiskola stúdió-színpadán. A tragédia után aztán három vigjátékban játszik; először Gondos Reginát kapja Tamási Aron Énekes madarában, majd az Anya szerepét, Pirandello: Hat szerep keres egy szerzőt című ~~vígjátékában~~ s végül Kiriljescu Szarkafészek című darabjának Margarettájaként búcsúzik a főiskola színpadától.

A főiskolai gyakorlatokon túl, nagyjából ennyi van mögötte a színészi mesterségből, mikor a szatmári színpadot választja színészi tevékenysége színterületéül. Hogy miért? Az

ördög cimborája műsorfüzetében erre így ad választ: „Sok jót hallottam a társulatról, s főképpen azt, hogy a fiatalokat felkarolják, dolgoztatják. S ez az én leghőbb vágyam. Minél többet dolgozni, játszani”. Kivánságnak, szándéknak ez nem is kevés, és az a tény, hogy Bálint Márta az Essie után már a színház közvetkező produktójában is megkapta szerepét, arra enged következtetni, hogy nemcsak ő lehet elégedett választásával, hanem a színház is vele.

Ennyi természetesen dicséretnek is elegendő, hiszen, aki ilyen mértékben fel tudja keltetni a figyelmet maga iránt a színpadon, nem kétsé-

ges, hogy rendelkezik azzal az emberi plusszal, amit művészi adottságnak, vagy egyszerűen tehetségnek szokás nevezni. Mi nem kívánhatunk mást neki pályája kezdetén, minthogy jól, mindnyájunk örömeire sáfárkodjék ezzel az adottságával.

SZATMÁRI GÁBOR